

เทศบาลตำบลมະรีอโภตก
เรือง ตลาด
พ.ศ. ๒๕๕๕

เทศบาลตำบลมະรีอโภตก
อำเภอระแหง จังหวัดนราธิวาส

ร่าง^๔
เทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลมะรือโบตก
เรื่อง ตลาด
พ.ศ. ๒๕๕๘

เทศบาลตำบลมะรือโบตก
อำเภอระแหง จังหวัดนราธิวาส

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอร่างเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลมะรือโบตก
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕

*****

หลักการ

เพื่อการควบคุมกิจกรรมตลาดและสุขลักษณะของตลาด ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง^{กฏหมาย} เรื่อง ตลาด

เหตุผล

โดยที่การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลการดำเนินกิจกรรมตลาดตามที่กำหนดในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลมะรือโบตก เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๕๓ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันประกอบกับได้มีภัยธรรมชาติ ฉบับที่ ๔ ว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ.๒๕๕๑ ออกมาบังคับใช้ และให้ยกเลิกภัยธรรมชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ เนื่องจากยังมีปัญหาการระบาดของโรคติดต่อบางชนิด เช่น โรคระบบทางเดินหายใจรุนแรงเฉียบพลัน (SARS) และโรคไข้หวัดนก ดังนั้น เพื่อคุ้มครองสุขภาพและอนามัยของประชาชนให้ได้บริโภคอาหารที่สะอาดและปลอดภัย รวมทั้งเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลเรื่อง “อาหารปลอดภัย” สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลการดำเนินกิจกรรมตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ตลอดจนกำหนดมาตรฐานสภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนและวิธีการดำเนินการเพื่อตรวจสอบ ควบคุม หรือกำกับดูแล และแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของ ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลมะรือโบตก

เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลมะรือโบตกว่าด้วยตลาด
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ รวมทั้งที่
แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕
มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ
และเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑
และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดย
อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมะรือโบตก โดยความเห็นชอบของสภา
เทศบาลตำบลมะรือโบตก และผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาสจึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลมะรือโบตกเรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลมะรือโบตก ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดย
เปิดเผยแพร่ที่สำนักงานเทศบาลตำบลมะรือโบตกแล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศ
บัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่าย
สินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปูรุ่งแล้ว หรือ
ของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึง
บริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็น
ครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ซื้อขายกัน

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม ออม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ หรือในรูปลักษณะใดๆ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่นๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ” หมายความว่า อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่มีการชำแหละ ณ แผงจำหน่ายสินค้า

“อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้ง หรือหมักดอง หรือในรูปอื่นๆ รวมทั้งที่ใช้สารปรุงแต่งอาหาร

“อาหารประเภทปูรุ่งสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบหรือปูรุ่งสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มน้ำดื่มต่างๆ

“แผงจำหน่ายอาหาร” หมายความว่า แผงหรือสถานที่ที่มีการปรุง ประกอบอาหาร จนสำเร็จที่ผู้บริโภคสามารถซื้อบริโภคได้ โดยจะมีการล้างทำความสะอาดและภาชนะอุปกรณ์ ด้วย

“สุขาภิบาลอาหาร” หมายความว่า การจัดการและควบคุมป้องกันโรค เพื่อให้อาหารสะอาด ปลอดภัยจากเชื้อโรค และสารเคมีที่เป็นพิษซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค เช่น อาหาร ผู้สัมผัสอาหาร สถานที่ทำ ประกอบ ปูรุ่ง และจำหน่ายอาหาร ภาชนะ อุปกรณ์ สัตว์และแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

“การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงจำหน่ายสินค้าในตลาด พื้น ผนัง เพดาน ทางระเบียง ตະแกรงดักมูลฝอย บ่อตักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และบริเวณตลาด ให้สะอาด ไม่มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หยากไย่ ฝุ่นละอองและคราบสกปรก รวมทั้งให้มีการกำจัดเชื้อ ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เก้า มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บความจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลมะรือโบตก
“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การ
เปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออก
ใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวาระหนึ่งแล้วจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้า
พนักงานท้องถิ่นด้วย

ความในข้อนี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรของรัฐที่
ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจกรรมตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับ
ใบอนุญาตตามบทบัญญัติอื่นแห่งเทศบัญญัตินี้และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย
และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวาระนี้ปฏิบัติเป็น
การเฉพาะรายก็ได้

หมวด ๒

ลักษณะของตลาด

ข้อ ๖ ตลาด แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่
กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่
กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒

ข้อ ๗ ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย
โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้น
แต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๑

ตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๘ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งที่ปลูกสร้าง คือ อาคาร สิ่ง
ปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขันถ่ายสินค้า ห้องสัมมนา ที่ปั้นสีขาว อ่างล้างมือ ที่เก็บรวบรวม หรือที่
รองรับมูลฝอย และที่จอดยานพาหนะ ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๙ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๕ เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๕ เมตร อย่างน้อยหนึ่งทาง
- (๒) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง
- (๓) หลังคา ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้น
- (๔) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง ไม่คุดซึมน้ำ เรียบ ล้างทำความสะอาดง่าย ไม่มีน้ำขังและไม่เลื่อน
- (๕) ทางเดินภายในอาคารมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร
- (๖) เครื่องกันหรือสิ่งกีดขวางทำด้วยวัสดุถาวร และแข็งแรง สามารถป้องกันสัตว์ เช่น สุนัขมีให้เข้าไปในตลาด
- (๗) การระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ เหมาะสม และไม่มีกลิ่นเหม็นอับ
- (๘) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์
- (๙) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ตารางเมตร และมีทางเข้าออกสะดวก โดยมีที่นั่งสำหรับผู้ขายของแยกต่างหากจากแผง
- (๑๐) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบห่ออย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ ทั้งนี้ ต้องวางห่อในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับห่อระบายน้ำเสียหรือสิ่งปฏิกูล โดย
- (ก) มีที่ล้างอาหารสดอย่างน้อย ๑ จุด และในแต่ละจุดจะต้องมีกอกน้ำไม่น้อยกว่า ๓ กอก กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๓๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่ล้างอาหารสด ๑ จุดต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๓๐ แผง เศษของ ๓๐ แผง ถ้าเกิน ๑๕ แผง ให้ถือเป็น ๓๐ แผง
- (ข) มีกอกน้ำประจำแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ
- (ค) มีที่เก็บสำรองน้ำในปริมาณเพียงพอและสะดวกต่อการใช้ กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๕๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีน้ำสำรองอย่างน้อย ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๑๐๐ แผง เศษของ ๑๐๐ แผง ให้ถือเป็น ๑๐๐ แผง
- (๑๑) ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ทั้งนี้ ให้มีตะแกรงตักมูลฝอยและบ่อตักไว้มั่นคง

(๑๗) การติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
ความใน (๑) และ (๕) มีให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับและมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่
อาจจัดให้มีถนนรอบอาคารตลาด ทางเข้าออกบริเวณตลาด และทางเดินภายในอาคารตามที่กำหนด
ได้

ข้อ ๑๐ ต้องจัดให้มีที่ขันถ่ายสินค้า ตั้งอยู่ในบริเวณหน้างบริเวณโดยเดียวเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอ
สำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด
ความในวรคหนึ่ง มีให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.
๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่อง
พื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีที่ขันถ่ายสินค้าตามที่กำหนดได้

ข้อ ๑๑ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดใน
กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด หรือในกรณีที่อยู่ใน
อาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเดียว มีผนังกั้นโดยไม่ให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหาร
โดยตรง

ข้อ ๑๒ ต้องจัดให้มีเก็บรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการ
ควบคุมอาคาร ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาด และอยู่ในพื้นที่ที่รถเก็บขยะมูลฝอยเข้าออกได้สะดวกมีการ
ปกปิดและป้องกันไม่ให้สัตว์เข้าไปคุยเขี้ย ตามที่เจ้าพนักงานห้องสินโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขเห็นชอบว่าเหมาะสมสมกับตลาดนั้น

ข้อ ๑๓ ต้องจัดให้มีที่จอดยานพาหนะอย่างเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานห้องสินกำหนด

ส่วนที่ ๒

ตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๔ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีสถานที่สำหรับผู้ขายของ ห้องส้วมที่ปัสสาวะ อ่างล้าง
มือ และที่เก็บรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๑๕ สถานที่สำหรับผู้ขายต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ทางเดินภายในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๒) บริเวณสำหรับผู้ขายของประเภทอาหารสดต้องจัดให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ โดยมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ไม่ลื่น สามารถล้างทำความสะอาดได้ง่ายและไม่มีน้ำซึ่ง เช่น พื้นคอนกรีต พื้นที่ปูด้วยคอนกรีตสำเร็จ หรือพื้นลาดด้วยยางแอสฟัลต์

(๓) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุแข็งแรงที่มีผิวเรียบ ทำความสะอาดง่ายมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และอาจเป็นแบบพับเก็บได้

(๔) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดอย่างพอเพียงและจัดให้ใหม่ที่ล้างทำความสะอาดอาหาร และภาชนะในบริเวณแผงจำหน่ายอาหารสด แผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(๕) ทางระหว่างน้ำจากจุดที่มีที่ล้าง โดยเป็นร่างแบบเปิด ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบมีความลาดให้สามารถระบายน้ำได้สะดวก มีตะแกรงตักกุลฝอยก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง ในกรณีจะเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจกำหนดให้จัดให้มีบ่ออักไขมันหรือบ่อพักน้ำเสียก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะก็ได้

(๖) กรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็กคุณภาพดี เต็นท์ ร่มหรือสิ่งอื่นๆ ใดในลักษณะเดียวกัน ต้องอยู่ในสภาพที่มั่นคงและแข็งแรง

ข้อ ๑๖ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ด้านสุขาลักษณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และต้องยืนที่เหมาะสมบนอุปกรณ์ที่ขายของ เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกสารนหรือส้วมของหน่วยราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ให้มีระยะห่างจากตลาดไม่เกิน ๕๐ เมตร

ข้อ ๑๗ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวมหรือท่องรับกุลฝอยอย่างเพียงพอที่จะรองรับปริมาณกุลฝอยในแต่ละวัน และมีลักษณะเหมาะสมที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ได้ดำเนินกิจการต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาหนึ่งแห่ง ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าตลาดประเภทที่ ๒ นั้น มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นตลาดประเภทที่ ๑ ได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้รับใบอนุญาตร่วมกันพิจารณากำหนดแผนการพัฒนาปรับปรุงตลาดประเภทที่ ๒ ให้เป็นประเภทที่ ๑ ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๓

การดำเนินกิจกรรมตลาด

ข้อ ๑๙ การจัดวางแผนค้าในตลาดแต่ละประเภท ต้องจัดให้เป็นหมวดหมู่และไม่ปะปนกันเพื่อ
สะดวกในการดูแลความสะอาดและป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ข้อ ๒๐ การเปิดและปิดตลาด ต้องเป็นไปตามเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษา
ตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในตลาดให้ถูกสุขาลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ของตลาด ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา
 เช่น ตัวอาคาร พื้น ฝ้าเพดาน 釆光 จานหน่ายสินค้า ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ^{น้ำ}
 อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ก้อนน้ำ หอน้ำประปา และสาธารณูปโภคอื่น

(๒) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงดัก
 มูลฝอย บ่อดักไขมัน ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ มีให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน^{วัน}
 และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือท่องรับมูลฝอยให้ถูกสุขาลักษณะเสมอ

(๓) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และ
 เปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๔) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลอดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะ釆光 จานหน่าย
 อาหารสดและ釆光 จานหน่ายประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และมีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลอย่าง
 น้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้า
 พนักงานสาธารณสุข อาจแจ้งให้มีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลมากกว่าเดือนละหนึ่งครั้งก็ได้

(๕) จัดให้มีการทำจัดสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรคภัยในบริเวณตลาดอย่างน้อย^{เดือนละครั้งหนึ่ง}

(๖) ดูแลและรักษาความสะอาดของตลาดให้ถูกสุขาลักษณะ ไม่ปล่อยน้ำทิ้ง^{ของ}
 เหลวให้หลุดออกและล้างส้วมที่ติดต่อ ไม่ปล่อยน้ำทิ้ง^{ของ} บนพื้นตลาด และจัดให้มีทางระบายน้ำ^{น้ำ} หรือของเหลวลงสู่ท่อระบายน้ำ^{น้ำ} หลักของ
 ตลาด

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการ
 บำรุงรักษาตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูก
 สุขาลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงดักมูลฝอยรวมทั้งกรณีบ่อตักไขมัน บ่อพักน้ำเสียและทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๒) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๓) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแหงจำหน่ายอาหารสดและแหงจำหน่ายประเภทเนื้อซึ้งแหลก ในการนี้มีการระบาดของโรคติดต่อให้ดำเนินการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งให้ปฏิบัติ

(๔) จัดให้มีการป้องกันไม่ให้น้ำหรือของเหลวไหลจากแหงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อซึ้งแหลกสู่พื้นตลาด

ข้อ ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุร้าย มนพิษที่เป็นอันตรายหรือการระบาดของโรคติดต่อ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือตลาดประเภทที่ ๒ ต้องมีกระทำการและต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) จำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด

(๒) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปข้างไว้ในที่ซึ่งสัตว์เพื่อจำหน่าย

(๓) นำหรือนำสัตว์ไว้ใหญ่ เช่น โค กระบือ แพะ แกะหรือสุกรในตลาด รวมทั้งฆ่าหรือชำแหละสัตว์ปีกในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมากจากสัตว์ในเขตท้องที่นั้น

(๔) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จนทำให้สถานที่สกปรก กรungรังเป็นเหตุร้าย เกิดมนพิษที่เป็นอันตราย หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่ที่อื่นได นอกจานที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกเป็นเหตุให้เป็นหรืออาจเป็นอันตรายต่อ

สุขภาพ

(๗) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(๘) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหรือเป็นที่พักค้างคืน

(๙) กระทำ การอื่นใดที่อาจก่อเกิดเหตุร้าย มนพิษที่อันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เสียงดัง แสงกระพริบ ความลั่นสะเทือน หรือมีกลิ่นเหม็น

หมวด ๔

ผู้ขายของและผู้ซ่วยขายของในตลาด

ข้อ ๒๔ ผู้ขายของและผู้ซ่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดระบบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด
- (๒) การจัดหมวดหมู่สินค้า
- (๓) การดูแลความสะอาดแห่งจำหน่ายสินค้าของตน
- (๔) การรวบรวมมูลฝอยลงในภาชนะรองรับที่เหมาะสม
- (๕) การล้างตลาด
- (๖) การเข้ารับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๗) การตรวจสอบตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๕ ผู้ขายของและผู้ซ่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าและแห่งจำหน่ายสินค้าดังต่อไปนี้

- (๑) ให้วางสินค้าบนแห่งจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด โดยห้ามวางสินค้าล้ำแห่งจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด และห้ามวางสินค้าสูงจนอาจเกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อระบบการระบายอากาศ และแสงสว่าง ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๒) ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร
- (๓) ให้วางสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม และภาชนะอุปกรณ์ในขอบเขตที่กำหนด โดยสูงจากพื้นตลาดไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร
- (๔) ห้ามเก็บสินค้าประเภทอาหารไว้ใต้แห่งจำหน่ายสินค้า เว้นแต่อาหารภายในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร หรืออาหารที่มีการป้องกันการเน่าเสียและป้องกัน มิตรชิล ทั้งนี้ ต้องมีการรักษาความสะอาดและป้องกันสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค
- (๕) ไม่ใช้แสงหรือวัสดุอื่นใดที่ทำให้ผู้บริโภคมองเห็นอาหารต่างไปจากสภาพที่เป็นจริง
- (๖) ห้ามต่อเติมแห่งจำหน่ายสินค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๖ ผู้ขายของและผู้ซ่วยขายของในตลาดต้องมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ ไม่เป็นโรคที่สังคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพำนักระดับต่ำ เช่น อหิวาตโรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สุกใส หัด คางทูม วัณโรคในระยะอันตราย โรคเรื้อรังในระยะติดต่อหรือในระยะประภูมิอาการเป็นที่รังเกียจต่อสังคม โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ ไวรัสตับอักเสบชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่ รวมถึง ไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์และโรคตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ในระหว่างขายสินค้าต้องแต่งกายสุภาพ สะอาด เรียบร้อย หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) ในระหว่างขายสินค้าประเภทอาหาร ต้องปฏิบัติตามหลักให้ถูกสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น ไม่อิ่วหรือจามรดอาหาร ไม่ใช้มือหยิบอาหารที่พร้อมรับประทานโดยตรง ล้างมือให้สะอาด ก่อนหยิบหรือจับอาหาร ไม่สูบบุหรี่หรือดื่มสุรา ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข.

ข้อ ๒๗ ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการจำหน่ายทำประกอบ ปรุ่ง เก็บหรือสะสมอาหาร และการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารที่ขายจะต้องสะอาด และปลอดภัย ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(๒) อาหารสดเฉพาะสัตว์ เนื้อสัตว์และอาหารทะเล ต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิไม่เกิน ๕ องศาเซลเซียส ในตู้เย็นหรือแขวนแข็งต่อครยะเวลาการเก็บ

(๓) การจำหน่ายอาหารประเภทปรุ่งสำเร็จต้องใช้เครื่องใช้ ภาชนะที่สะอาด และต้องมีอุปกรณ์ปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาอุปกรณ์ปกปิดอาหารนั้นให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๔) ในการนึ่งที่แปรเจาอาหาร ซึ่งมีการทำ ประกอบและปรุ่งอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้ให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะเพื่อการนึ่ง และต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการสุขาภิบาลอาหาร

(๕) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ เช่น เยียง เครื่องชุดมະพร้าว จาน ชาม ช้อนและส้อม ตะเกียง และแก้วน้ำ ต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้างทำความสะอาดและจัดเก็บที่ถูกต้อง

ข้อ ๒๘ ถ้าปรากฏว่า ผู้ขายของหรือผู้ช่วยขายของคนใด เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่สังคมรังเกียจ หรือเป็นพำนักระดับต่ำ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถูกอนุญาตให้ขายของต่อไปจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขายของ หรือผู้ช่วยขายของผู้นั้นหยุดการปฏิบัติงานไว้ทันที จนกว่าจะปราศจากเหตุที่เป็นอยู่นั้น

หมวด ๕

การควบคุมกิจกรรมตลาดของเอกชน

และตลาดของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐ

ข้อ ๒๙ เมื่อมีกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เกิดขึ้นในตลาดของเอกชนหรือตลาดของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐ ให้ถือเป็นกรณีที่เกิดหรือมีเหตุอันควร สังสัยว่าจะเกิดความเสียหายร้ายแรงต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องมีการแก้ไขโดยเร่งด่วนตามบทบัญญัติมาตรา ๔ และมาตรา ๕๖ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๑) ผลตรวจเคราะห์ทางจุลินทรีย์จากการเก็บตัวอย่างอาหาร ตัวอย่างพื้นผิว ภาชนะอุปกรณ์หรือจากมือผู้ขายอาหารในตลาด พบร่วมมีเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคได้หรือมี เชื้อจุลินทรีย์ที่เป็นตัวบ่งชี้ในปริมาณที่เกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กำหนด

(๒) มีปริมาณสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค เช่น หนู แมลงวันหรือแมลงสาบเกิน กว่าเกณฑ์ที่กำหนดโดยวิธีการตรวจด้วยตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๓) ตลาดเป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อ เช่น อนิ华ติโรค ไข้ราษฎรน้อย บิด ไข้สุกใส หัด คงทุม วัณโรค โรคเรื้อรัง ไวรัสตับอักเสบชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่ รวมถึง ไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อ มาจากสัตว์ และโรคอื่นที่ต้องแจ้งตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ โดยพบว่าผู้ขายของหรือผู้ซื้อขายของในตลาดเป็นโรคติดต่อหรือพบผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อ ซึ่งยืนยันว่าเป็นโรคอาหารหรือได้รับเชื้อโรคมาจากตลาดนั้น หรือตรวจพบเชื้อโรค ซึ่งทำให้เกิดการระบาดของโรคในสินค้าที่จำหน่ายในตลาดนั้น

(๔) ถังกรยะหรือถังบำบัดสิ่งปฏิกูลเกิดการรั่วไหลออกมาน้ำสูงแวดล้อมจนอาจเป็นแหล่งแพร่กระจายของเชื้อโรคหรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

ข้อ ๓๐ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินกิจกรรมตลาดในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะเป็นการดำเนินการของราชการท้องถิ่นเองที่ไม่ก่อผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจกรรมตลาดของเอกชน เมื่อผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมเอกสารหลักฐานตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด ในข้อกำหนดของท้องถิ่น ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบสุขลักษณะของตลาด เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเห็นเกี่ยวกับการอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้ ทั้งนี้ ก่อนจะมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาต ต้องให้ผู้ขออนุญาตหรือผู้ที่จะ

ได้รับผลกระทบจากการออกคำสั่งมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้ง
แสดงพยานหลักฐานของตน และในการออกคำสั่งดังกล่าวต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย

หมวด ๖

การอนุญาต

ข้อ ๓๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ตล.๑ พร้อม
ด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการการปลูกสร้างในสถานที่จัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด
ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำขออนุญาต ตาม
แบบ ตล.๔ พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการการปลูกสร้างที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลด
สถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๒) หากสถานที่จัดตั้งตลาดเป็นอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดตั้งตลาดต้อง^{ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร}

(๓) เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดตั้งตลาด
และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในเทศบัญญัตินี้ ตาม
ประเภทของตลาดแล้วก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ ตล.๒

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขออนุญาตเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลด
สถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ได้จัดสถานที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์ สำหรับตลาดถูกต้อง
ด้วยสุขลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในเทศบัญญัตินี้ ตามประเภทของตลาดแล้วก็ให้ออกหนังสือ
อนุญาตได้ และให้บันทึกวัน เดือน ปีที่ได้รับการอนุญาตไว้ด้านหลังใบอนุญาตด้วยหมึกสีแดง

(๔) เมื่อผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่อใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น ตามแบบ ตล.๓ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้
ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียม
ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

(๕) อื่นๆตามที่เทศบาลดำเนินมาตรการใดก็ตามที่กำหนด

ข้อ ๓๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ตรวจสอบถูกต้องและความสมบูรณ์ของที่ดิน บ้านเรือนว่าทำข้อตั้งก่อสร้างไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรับความชอบ
ไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราว
เดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่
ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตราบภัยในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่มีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตราบภัยก่อนสิบห้าวัน กำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตราบภัยในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภัยในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๓๔ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มายุที่นี้เป็นบัดต่อวันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลรือโบตกเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอ ก่อนใบอนุญาตสิบห้าวัน เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจกรรมต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๓๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิบห้าวันกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตลดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภัยในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๖ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลรือโบตก

ข้อ ๓๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและห้ามได้จ่ายณ สถานที่ประกอบกิจกรรมตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใต้สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบ ตล.๕ ที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธี การและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎหมายที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๔๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษายืนที่สุดว่าได้กระทำการผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎหมายที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอันร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพอย่างประชาชน

ข้อ ๔๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือ

สำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนี้ได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วาสที่คำสั่งเป็น หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๔๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลมะรือโบตกในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๔๔ ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดก่อนหรือในวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขตลาดให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงและกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๔๖ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปได้ต่อไปจนถึงอายุใบอนุญาต นั้น

ข้อ ๔๗ ให้นายกเทศมนตรีตำบลมะรือโบตกเป็นผู้รักษางานให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจจัดการเบียบ ประภาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๕

(ลงชื่อ)

(นายอาหมัด สามะ)

นายกเทศมนตรีตำบลมะรือโบตก

(ลงชื่อ)

(นายอธิบุรุษ พัฒนา บุญเต)

ผู้อำนวยการสังฆธรรมสถานวิวาส

อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจัดตั้งตลาด

ข้อ	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม/ปีฉบับ ละ(บาท)	หมายเหตุ
๑.	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ก.ตลาดประเภทที่ ๑ ข.ตลาดประเภทที่ ๒	๑,๕๐๐ ๑,๐๐๐	

เลขที่...../.....

แบบคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตลาด

เบียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ช้าพเจ้า..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตลาดประเภทที่..... ต่อนายกเทศมนตรีตำบลระรือโอบตก
โดยใช้ชื่อตลาดว่า.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่างๆมาด้วยแล้ว คือ

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจของผู้รับใบอนุญาต

๒. สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต

๓. สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารของอาคารตลาด

๔. แผนผังแบบก่อสร้าง และรายการปัจจุบันของตลาด

๕. ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมเก็บขามูลขยะ

๖.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอรับใบอนุญาตนี้เป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..... ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

แผนผังแสดงสถานที่แห่งตลาดโดยสังเขป

ความเห็นของเจ้าพนักงานผู้ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จากการตรวจสอบตลาด

( ) เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้

๑.....

๒.....

๓.....

๔.....

๕.....

( ) เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

( ) อนุญาตให้ประกอบกิจกรรมตลาดได้

( ) ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจกรรมตลาด

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ใบอนุญาตประกอบกิจการตลาด

เลขที่ ..... เลขที่ ..... / .....

อนุญาตให้ (นาย, นาง, นางสาว) ..... อายุ ..... ปี

สัญชาติ ..... อายุบ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....

ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... โทรศัพท์ .....

ข้อ ๑. ดำเนินการจัดตั้งตลาดประเภทที่ ..... ค่าธรรมเนียม ..... บาท

ใบเสร็จรับเงินเลขที่ ..... เลขที่ ..... ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

โดยใช้ชื่อตลาดด้วร.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตำบล ..... อำเภอ ..... จังหวัด .....

โทรศัพท์ ..... โทรศาระ .....

ข้อ ๒. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลมะเรืองโอบตาก ว่าด้วย ตลาด

(๒) .....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ออกให้ ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ลงชื่อ.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้รับเงิน

นายกเทศมนตรีตำบลมะเรืองโอบตาก

วัน/เดือน/ปี ที่ออกใบอนุญาต	วัน/เดือน/ปี ที่หมดอายุ	ใบเสร็จรับเงิน			ลงนามเมื่อวัน
		เลขที่	วัน/เดือน/ปี	เจ้าหน้าที่ที่ได้รับใบอนุญาต	
.....	.....	.....	.....	.....	.....

คำเตือน:

(๑) ต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผยหนึ่งได้ชัดๆ สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาต

(๒) ต้องต่อใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสั่นอยู่ในจะนั้นต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐

เลขที่...../.....

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการตลาด

เบียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า(นาย, นาง, นางสาว)..... อายุ.....

สัญชาติ..... อัญมณีเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการตลาดประเภทที่..... ตามใบอนุญาต เล่มที่..... เลขที่...../..... ออกให้เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ต่อ

นายกเทศมนตรีตำบลลงมารือโบตก พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แบบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

๑. สำเนาบัตรประจำตัว..... (บัตรประจำตัว/บัตรข้าราชการ)

๒. สำเนาทะเบียนบ้าน

๓. ใบอนุญาตเดิม

๔. ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมเก็บ ขนาด มูลฝอย

๕.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอรับใบอนุญาตนี้เป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..... ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าหน้าที่งานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบตลาด

 เห็นสมควรต่อใบอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้ เห็นสมควรไม่ออกใบอนุญาต เพราะ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุข

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

คำสั่งของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

 อนุญาตให้ประกอบกิจการได้ ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

เลขที่รับ...../.....

เลขที่.....

คำขออนุญาตการต่างๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตลาด

เบียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า(นาย, นาง, นางสาว)..... อายุ.....

สัญชาติ..... อัญมณีเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจกรรมตลาด ประเภท..... โดยใช้ชื่อตัวค่าว่า.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... โทรศัพท์.....

ข้าพเจ้าขอรับคำขออนุญาตต่อนายกเทศมนตรีตำบลเมืองรือโนบตาก เพื่อการต่างๆ เกี่ยวกับการ
ประกอบกิจกรรมตลาด ดังนี้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขออนุญาตการต่างๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตลาดนี้

(ลงชื่อ)..... ผู้ขออนุญาต

(.....)

แบบพิมพ์ต่อท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลมะรือใบตก
เรื่อง ตลาด

๑. ตลาด.๑ คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจกรรมตลาด
๒. ตลาด.๒ ใบอนุญาตประกอบกิจกรรมตลาด
๓. ตลาด.๓ คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจกรรมตลาด
๔. ตลาด.๔ คำขออนุญาตต่างๆ เกี่ยวกับประกอบกิจกรรม